

Dr. Hidasi Judit laudációja

a Kar Tiszteletbeli Egyetemi Tanára cím adományozása alkalmából

Amikor a 2000-es évek közepén felmerült a Nemzetközi Kapcsolatok és Európai Tanulmányok szak beindítása a Sapientia Egyetemen, az alapítás lényegében a még terjeszkedő és erősödő Európai Unió bővületében valósult meg. Noha a szak elsődlegesen Európára koncentrált, a tantárgyak kínálatban 2010-től új kurzus jelent meg, amely egy egészen más világ megismerését tette lehetővé diákjaink számára. Előadótanára dr. Hidasi Judit, a Budapesti Gazdasági Főiskola oktatója volt, aki a magyarság körében több évszázadosnak tekinthető Ázsia-tanulmányok, pontosabban a japánológia, illetve az interkulturális kommunikáció kiváló szakembereként érkezett hozzánk.

Pályafutásának első meghatározó évtizede az 1970-es évekre tehető, amikor az Eötvös Loránd Tudományegyetemen egymásután két szakot végzett el: a hagyományosnak tekinthető orosz-magyart, illetve az akkor még újnak, de trendinek minősített általános és alkalmazott nyelvészetet. A két képzés jól kiegészítette egymást, de nem sejteti, hogy valójában akkor már erősen érdeklődött a japán nyelv és kultúra iránt. Sokan tudják, vagy megtapasztalták, hogy a kutatók, tanárok szakmai érdeklődése rendszerint gyerekkori élményekből táplálkozik. Ez nem volt másképp Hidasi Judit esetében sem, aki már középiskolás korában elkezdte a japán nyelv tanulását.

Egyetemista éveiben az orosz nyelv hidat képezett még keletebbre, hogy Ázsia legtávolabbi népét, kultúráját, nyelvét kezdje el megismerni, kutatni. Érdeklődését minden bizonnyal csak tovább fokozta az a rendkívüli lehetőség, hogy ösztöndíjasként, majd pedig egy nyári egyetem résztvevőjeként ellátogatott Japánba. A nyolcvanas évek elején már a Japán Művelődési Minisztérium ösztöndíjával folytatott tanulmányokat és kutatómunkát az Oszakai Idegen Nyelvek Egyetemén.

Az idegen nyelvi és kulturális környezet számos kérdés megfogalmazására és tanulmányozására terelte a figyelmét. Idézem: „Annyi félreértés, annyi elértés, annyi értetlenség, annyi felismerés, annyi rádöbbenés, egyszóval annyi kulturális kihívás és benyomás ért, hogy ezek elemzését és feldolgozását tekintettem és tekintem egyik legizgalmasabb tudományos-kutatói feladatomnak azóta is.” A kultúrák közötti kapcsolatrendszer és kommunikáció a nyolcvanas évektől kutatómunkájának egyre nagyobb szeletét tette ki, mindamellett, hogy az összehasonlító nyelvészet továbbra is foglalkoztatta. Az interkulturális kommunikáció sokrétűségéről egyértelműen tanúskodnak azok a kurzusok, amelyeket 2001-től már a japán egyetemeken, majd idehaza tartott: kommunikációelmélet, interperszonális kommunikáció, interkulturális kommunikáció, nem-verbális kommunikáció, kommunikációkutatás, valamint kommunikációs stratégiák. A folytonos oktatói tevékenység, illetve az e témákban született publikációk, amelyek

száma közel 200-ra emelkedik, Hidasi Juditot azon szakemberek sorába emelte, akik Magyarországon megalapozták ezen tudományterület jövőjét.

A kutatómunka mellett, a laudált kolléganőnkéről azonban tudni kell, hogy elsődlegesen oktató volt, és mind a mai napig az.

Tanári pályafutását nagyon korán kezdte el, közvetlenül azután, hogy befejezte az egyetemet. 1971 óta folyamatosan tanít, azaz közel fél évszázados tiszteletre méltó oktatói tevékenység áll mögötte. Számos egyetem és főiskola főállású vagy vendégtanára volt, többek között a szombathelyi és a szolnoki főiskolán, Japánban pedig a Kanda, a Waseda és a Shirayuri Női Egyetemen. Tanári pályafutásának legfontosabb helyszíne azonban kétségtelenül az egykori Külkereskedelmi Főiskola, a mai Budapesti Gazdasági Egyetem. Itt járta végig az összes oktatói fokozatot, majd lett tudományos főigazgató helyettes, 2006-2012 között pedig dékán. Az egyetem tág mozgásteret biztosított számára, ami lehetővé tette a többi egyetemen való tanítást, a különféle projektekben való részvételét és hogy hosszabb időre Japánban tanítson. Nem véletlen, hogy erre az egyetemre mindig hálával emlékezik vissza és elismeréssel nyilatkozik róla. Lényegében a BGE biztosította azt az intézményes háttérrel és kapcsolatot a Sapiientia Egyetemmel, aminek köszönhetően Kolozsvárra jött tanítani és amire alább még visszatérek.

Az oktatói és kutatómunka a hagyománnyal rendelkező intézményekben végső soron megszokottnak tekinthető. Kiemelkedő viszont az a teljesítmény, amikor valaki intézetet alapít és az életképessé teszi. Az Ázsia-tanulmányok megerősödése következtében, a kilencvenes évek elején jól érezte, hogy a tanítás, a konferenciák szervezése és a kutatás szempontjából, hasznos lenne egységbe fogni a szakembereket. Mindezt előmozdítandó alapította 1992-ben a Keleti Kommunikációs Intézetet. Az itt szervezett konferenciákon, szemináriumokon túlmenően, útjára indította a Keleti Füzetek kiadványsorozatot, amelynek kötetei mindmáig fontos bibliográfiai tételei az orientalisztikának.

Munkásságát számos díjjal tisztelték meg, többek között a mi kolozsvári polihisztorunk nevével fémjelzett Brassai Sámuel-díjjal. A japán nyelv oktatásának fejlesztésében és a japán kultúra terjesztésében kifejtett munkáját Akihito japán császár egy, már címében is roppant elegáns díjjal a Felkelő Nap érdemrend Arany Sugarak Nyakszalaggal köszönte meg 2005-ben.

A Sapiientia Egyetemmel 2010-ben került közelebbi kapcsolatba, amikor a Budapesti Gazdasági Főiskolával építettünk ki szorosabb együttműködést. Ennek részét képezte a Diplomácia és interkulturális kapcsolatok mesterképző beindításának a tervezete, amelynek kidolgozásában ő is részt vett. Noha jövőbeli együttműködésről tárgyaltunk, a kapcsolat szerencsés alakulásáról tanúskodik, hogy már akkor bekapcsolódott az alapképzésen folyó oktatásba. Az Interkulturális kommunikáció tantárgy előadójává lett, majd pedig a mesterképző szak akkreditációját követően itt tanította, és tanítja mind a mai napig a Globalizáció és multikulturalizmus c. tantárgyat. Kurzusai, akár csak könyvei, közvetlen és élvezhető stílusról

tanúskodnak, amiben az anekdotázás fontos szerepet játszik. Szakmai tapasztalatán túlmenően ez a habitus tette oly népszerűvé diákjaink körében.

Az oktatás, a kutatás és az egyetemünkkel való tartalmas együttműködés elismeréseképpen tanszékünk oktatói közössége és az egyetem Kolozsvári Karának Tanácsa úgy döntött, hogy dr. Hidas Juditnak a Kar Tiszteletbeli Egyetemi Tanára címet adományozza. A Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem Kolozsvári Kara nevében gratulálok a kitüntetettnek, és bízom benne, hogy a továbbiakban is sikeresen fogunk együttműködni.

Kolozsvár, 2019. október 3.

dr. Lupescu Radu
tanszékvezető